

čtení prvního. Druhé čtení osnov naléhavých může být z usnesení předsednictva provedeno v téže schůzi.

§ 67 zní:

Interpelace.

(1) Je-li takový dotaz podepsán vedle prvního z tazatelů, uvedených v záhlaví, ještě aspoň 10 jinými senátory, jest dotázaný povinen na tuto interpelaci odpovědět písemně nebo v plné schůzi ústně, nebo tímž způsobem odpověď odepřít s udáním důvodů. Jestliže vláda nebo dotázaný její člen do 3 měsíců na interpelaci neodpoví nebo neodepře odpovědět, vyzve předseda senátu dotázaného, aby odpověděl nejdéle do dalších 30 dnů. Nedojde-li v této lhůtě odpověď, aneb její odepření, bude věc dána na pořad plné schůze, požádá-li o to do 8 dnů písemně 11 senátorů. Jednání omezí se na projev k věci jednoho z tazatelů, označeného v žádosti, a dotázaného.

(2) Interpelace i písemná odpověď nebo její odepření podává se kanceláři senátní a rozdává se tiskem. Tazatelé mohou interpelaci a svoje podpisy, podpisovatelé pak svoje podpisy odvolati, dokud interpelace nebyla rozdána tiskem.

(3) Nejpozději ve schůzi, která následuje po rozdání odpovědi nebo jejího odepření, může být navrženo, aby se o odpovědi nebo jejím odepření rokovalo. Pro návrh a rokování platí § 65.

(4) K žádosti člena vlády musí předseda pro odpověď na interpelaci prohlásiti schůzi za důvěrnou; v tom případě se odpověď nevytiskne, leč by se senát jinak usnesl. Případný návrh na zahájení rozpravy učiniti jest ihned ve schůzi důvěrné a senát usnášeje se o zahájení rozpravy rozhodne zároveň, zda rozprava provede se ve schůzi veřejné či důvěrné (§§ 37 a 38).

(5) Tato ustanovení nevztahují se na interpelace, které v době, kdy tento zákon nabyl účinnosti, jsou již předmětem senátního projednávání.

§ 68 zní:

(1) Je-li interpelace kromě podpisů tazatelů uvedených v záhlaví opatřena ještě dalšími 25 podpisy senátorů, a je-li závažnost a naléhavost případu v interpelaci věcně odůvodněna, pokládá se interpelace tato za naléhavou a dotázaný musí do 14 dnů odpovědět buď písemně nebo v plenární schůzi

ústně nebo stejným způsobem odepřít odpověď s udáním důvodů. Nejpozději ve schůzi po rozdání odpovědi tiskem nejbližší příští nebo po 14denní lhůtě uplynulé bez odpovědi může tazatel navrhnouti, aby se rokovalo o předmětu interpelace. O návrhu tom usnáší se senát bez rozpravy prostým hlasováním a v usnesené rozpravě náleží slovo nejprve jednomu z tazatelů uvedených v záhlaví interpelace. Dotázaný musí se v rozpravě ujmouti slova, jestliže do zahájení rozpravy nebyla odpověď rozdána tiskem.

(2) Ustanovení §§ 67 a 65 platí obdobně.

(3) Tato ustanovení nevztahují se na naléhavé interpelace, které v době, kdy tento zákon nabyl účinnosti, jsou již předmětem senátního projednávání.

Článek II.

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení. Provedou jej všichni členové vlády.

T. G. Masaryk v. r.

Malypetr v. r.

Dr. Beneš v. r.	Dostálek v. r.
Černý v. r.	Dr. Hodža v. r.
Dr. Trapl v. r.	Bradáč v. r.
Dr. Dérer v. r.	Dr. Czech v. r.
Dr. Meissner v. r.	Dr. Spina v. r.
Dr. Matoušek v. r.	Dr. Franke v. r.
Bechyně v. r.	Dr. Šrámek v. r.

90.

Usnesení poslanecké sněmovny ze dne 2. června 1933,

kterým se mění některá ustanovení jednacího řádu poslanecké sněmovny Národního shromáždění ze dne 15. dubna 1920, č. 325 Sb. z. a n.

Poslanecká sněmovna Národního shromáždění republiky Československé usnesla se ve 279. schůzi dne 2. června 1933 na základě článku I. zákona ze dne 15. dubna 1920, č. 325 Sb. z. a n., o jednacím řádu poslanecké sněmovny Národního shromáždění, na těchto autonomních změnách ustanovení jednacího řádu poslanecké sněmovny:

§ 2, odstavec 2 mění se takto:

(2) Pro každou schůzi plnou i výborovou vyloží se presenční listina, do níž se přítomní poslanci vlastnoručně zapíší.

§ 9, odstavec 1, lit. m) zní:

m) o vyloučení projevů ukládajících o republiku, ohrožujících bezpečnost státu nebo hrubě urážlivých, projevů vybízejících k těmto trestným činům nebo činy takové schvalujících ze sněmovních spisů tiskem rozdávaných. O vyloučení takových projevů ze zápisů (záznamů) výborových a jejich příloh rozhoduje předseda a zapisovatel výboru.

§ 9, odstavec 2 doplňuje se takto:

Věci, které předseda uzná za neodkladné, předloží předsednictvu k usnesení písemnému mimo schůzi.

§ 40, odstavce 1 a 2 znějí:

Příští schůze.

(1) Předseda ukončuje schůzi a sdělí usnesení předsednictva o době a pořadu jednání schůze příští.

(2) Návrhy, aby se příští schůze konala jindy nebo s jiným pořadem, mohou se státi předmětem usnášení, prohlásí-li se pro to na dotaz předsedův nejméně sto poslanců. V tom případě o nich rozhodne sněmovna bez rozpravy prostým hlasováním.

§ 44, odstavec 1 zní:

Řeči.

(1) Nesmí se ujmouti slova, komu ho předseda nedal. Zpravodajové, řečníci, členové vlády a jejich zástupci mluví s řečníště. Není dovoleno řeči čísti, vyjma projevy předsedy, předsedů nebo zpravodajů výborových, členů neb zástupců vlády, stručná prohlášení přednášená jménem klubů a citace s označením pramene. Všichni řečníci však smějí užívatí poznámek psaných jen k podpoře paměti.

Dr. Staněk v. r.,
předseda.

Dr. Říha v. r.,
sněm. tajemník.

Dubický v. r.,
zapisovatel.

91.

Usnesení senátu

ze dne 1. června 1933,

kterým se mění některá ustanovení jednacího řádu senátu Národního shromáždění ze dne 15. dubna 1920, č. 326 Sb. z. a n.

Senát Národního shromáždění republiky Československé usnesl se ve 220. schůzi dne 1. června 1933 na základě článku I. zákona ze dne 15. dubna 1920, č. 326 Sb. z. a n., o jednacím řádu senátu Národního shromáždění, na těchto autonomních změnách ustanovení jednacího řádu senátu:

§ 2, odstavec 2 mění se takto:

(2) Pro každou schůzi plnou i výborovou vyloží se presenční listina, do níž se přítomní senátoři vlastní rukou zapíší.

§ 9, odstavec 1, lit. m) zní:

m) o vyloučení projevů ukládajících o republiku, ohrožujících bezpečnost státu nebo hrubě urážlivých, projevů vybízejících k těmto trestným činům nebo činy takové schvalujících ze senátních spisů tiskem rozdávaných. O vyloučení takových projevů ze zápisů (záznamů) výborových a jejich příloh rozhoduje předseda a zapisovatel výboru.

§ 9, odstavec 2 doplňuje se takto:

Věci, které předseda uzná za neodkladné, předloží předsednictvu k usnesení písemnému mimo schůzi.

§ 40, odstavce 1 a 2 znějí:

Příští schůze.

(1) Předseda ukončuje schůzi a sdělí usnesení předsednictva o době a pořadu jednání schůze příští.

(2) Návrhy, aby se příští schůze konala jindy nebo s jiným pořadem, mohou se státi předmětem usnášení, prohlásí-li se pro to na dotaz předsedův nejméně padesát senátorů. V tom případě o nich rozhodne senát bez rozpravy prostým hlasováním.

§ 44, odstavec 1 zní:

Řeči.

(1) Nesmí se ujmouti slova, komu ho předseda nedal. Zpravodajové, řečníci, členové vlády a jejich zástupci mluví s řečníště. Není dovoleno řeči čísti, vyjma projevy předsedy,